

AIDAI

„Aidai“ yra dviejų laidų lietuvių kultūrinis ir informacinis leidinys. „Aidų“ žurnalas išeina kas dvi savaitės; „Aidų Dienos Informacija“ — kiekviena diena, išskyrus šventadienius, prieš piet.
„Aidus“ leidžia — Spaudos Darbuotojų Kolektyvas, Vyr. Redaktorius — Dr. V. Bieliauskas. Dienos informacijos redaktoriai: Jonas Pauperas ir Balys Vyliaudas. Adresas: München 27, Lamontstr. 21.

D I E N O S I N F O R M A C I J A

Münchenas Šeštadienis, 1946.VII.20 d. /III metai/ Nr.166/203/

Kinijos vyriausybė kaltina komunistus

Nankinas /AP/. Kinijos vyriausybė patvirtino, kad 130.000 komunistų pradėjo pulti išilgai Jangcės upės, 20 mylių nuo Nankino ir 45 mylios nuo Šanchajaus. Komunistai žut būt nori paimti šiuos svarbiuosius miestus. Kinijos vyriausybė neleido korespondentams nuvykti į mūšių vietas. Anksčiau komunistai buvo pareiškę, kad dabartinė padėtis suoliais vedanti į „tikrą pilietinį karą“. Komunistų armijos generolas Čuenlanas kreipėsi į generolą Maršalį, kad jis padėtų sustabdyti besiplečiantį konfliktą. Čuenlanas pareiškė, kad į komunistų rankas pateko Čiankaišeko isakymas, kuriuo isakoma vyriausybės armijai pradėti ofensyvą Kiangau provincijoje. Tą isakymą jis nori įteikti gen. Maršaliui.

Norvegų kariuomenė atvyksta į Vokietiją

Oslo /AP/. Britų pasiuntinys pranešė, kad norvegų okupacinė kariuomenė atvyksta į Vokietiją. Ji bus apgyvendinta Harzene, netoli nuo Magdeburgo.

Lenkų „banditai“ nužudė 6 raudonarmiečius

Varšuva /AP/. Lenkijos laikraščiai praneša, kad labai didėja raudonarmiečių žudynės, be to, sistemiškai ir nuolat žudomi žydai. Visa tai vykdo slaptieji lenkų „banditai“. „Głos Ludu“ praneša, kad didelė „banditų gauja“ užpuolė keleivinį traukinį prie Lublino, ištraukė iš traukinio 6 raudonarmiečius ir juos brutaliausiu būdu nužudė. Pranešama, kad tik per paskutinį mėnesį mažiausiai 25 raudonarmiečiai nužudyti. Kita gauja sustabdė traukinį ties Baltstoge ir nužudė bei sužeidė daugybę raudonarmiečių, kai kuriuos nuvilko ir

pabėgo į mišką. 19 demobilizuotų rusų kareivių pesenai nušauta miške, kai jie iš Vokietijos per Lenkiją vyko į Rusiją. Varšuvos laikraščiai reikalauja požeminę „banditų“ kariuomenę likviduoti, kad rusų kariuomenė galėtų šalies viduje saugiai jaustis ir tokiu būdu neduotų išsiplėtoti rimtiems įvykiams.

Greitai pasibaigs Niurnbergo Teismas

Niurnbergas /AP/. Jei tokiu tempu, kaip praėjusią savaitę, bus svarstoma byla, tai ateinančios savaitės pabaigoje tarptautinis karo Tribunolas baigs išklausti gynėjų kalbas.

Rusai neigia gandus, kad dar du amerikiečių karininkai esa jų rankose

Frankfurtas /AP/. Rusų kariniai sluogsniai oficialiai pranešė amerikiečių kariuomenei, kad dingusiųjų Berlyno rusų okupacinėje zonoje kapitono Cobino ir leitenanto Wyatto, jie negalėjo surasti. Vyriausiasis Sąjungininkų Karinių Pajėgų ryšių viršininkas pulk. Eyster pranešė, kad rusai užtikrino JAV kariuomenę, kad Cobino ir Wyatto „jie ieškojo, bet jokių būdu negalėjo surasti savo zonoje“. Berlyne buvo tikėtasi, kad šie karininkai yra rusų laikomi įkaitais už rusų karininkus, kaip Raudonoji Armija vis tvirtindavo, kad amerikiečiai areštuoja rusų karininkus.

Trumpos Žinios

- Naujorkas. „New York Herald Tribune“, ryšium su nuomonių priešingumais, iškilusiais Paryžiaus konferencijoje, klausia, ar tai rimtas konfliktas ar tik paprastas nesusipratimas.

- Londonas. Brazilijos vyriausybė sutinka priimti 100.000 bėgėlių likusių europiečių. Ypačiai norima parsigabenti tremtinių.

Transporto išlaidas turėtų apmokėti Sąj. Tautos. Brazilijos diplomatiniai atstovai patys padarytų reikalingą atranką. Pirmiausia pageidaujami ūkininkai.

- Frankfurtas. Danos pranešimu, amerikiečių karinės įstaigos pasirašė prekybos sutartis tarp amerikiečių zonos ir Prancūzijos, Danijos, Švedijos bei Olandijos.

- Rio de Janeiro. Mėsos kainos Argentinoje pakilo 300 %.

- Munchenas. Izario upėje Muncheno miesto ir už miesto ribų per 50 km draudžiama maudytis, nes dėl karo veiksmų sugadinta kanalizacijos sistema privertė kai kuriuos atmatų kanalus paleisti į upę.

- Frankfurtas. UNRROS įgaliotinis Europai gen. Morganas pareiškė, kad svetimšalių stovyklų tikrinimas parodęs, jog iš 717.000 globojamų pabėgėlių 62 % esa darbingų. Palyginus su vokiečiais, ištremtais iš rytinių sričių, šis procentas esąs didelis.

- Munchenas. Netrukus į amerikiečių zoną bus įvežta iš Prancūzijos sėklų už 3 mil. dolerių ir iš Švedijos žuvų konservų už 1 mil. dolerių. Iki šiol į šią zoną buvo įvežta 55 % maisto iš JAV, o 45 % buvo panaudoti iš kariuomenės išteklių.

- Vašingtonas. Amerikiečių įstaigos pareikalavo rusus duoti į reparacijų sąskaitą išvežtų vokiečių vertybių apyskaitą. Iki šiol jokio atsakymo negauta. Reuterio pranešimu, Mc Neil Britų Žem. Rūmuose pareiškė, kad rusų žygis nusavinti vokiečių turtą buvęs padarytas be jokio sutartyje numatyto sąjungininkų pritarimo. Dabar rusai, išgabendami vokiečių vertybes, net nepainformavotų sąjungininkų Tarybos.

- Paryžius. Prancūzijos St. Seimui patvirtino Eduardo Deladier išrinkimą nariu į kalbamąjį Seimą.

- Londonas. Palestinos žydų centralės vedėjas Weicmanas atvyko į Londoną, kur jis susitiks su Attlee ir kalbėsies Palestinos klausimu. Britų aukštasis komisaras Palestinoje Cuminghamas taip pat atvyko į Londoną.

- Vašingtonas. JAV Atstovų Rūmai 162 balsais prieš 35 priėmė įstatymo projektą, kuris numato atominės energijos valstybinę kontrolę ir tolesnę jos energijos plėtojimą.

- Madridas. Ispanijos Ministrų Taryba paskelbė potvarkį, kuriuo sa-

lygiškai paleidžiama 3000 politinių kalinių.

- Londonas. Britų kepejų sąjunga pareiškė, kad vyriausybės planas duonai normuoti esąs neįvykdomas.

- Berlynas. Rusų įstaigos praneša, kad 2 vadovaujantieji socialdemokratų partijos nariai yra suminti. Vieną iš jų Löwnthalį apkaltino buvus gestapininku. Kaip žinoma, jie buvo priešingi socialdemokratų susijungimui su komunistais.

- Praga. Neseniai 9000 žydų iš Lenkijos atvyko į Čekiją. Po pogromo Kieļcuose žydai Varšuvoje apgulė konsulatą ieškodami vizų išvykti į kitus kraštus.

- Kairas. La Guardia jau atvyko į Kairą.

- Londonas. Britų Žem. Rūmai po aštrių debatų 305 balsais prieš 281 atmetė reikalavimą paskelbti duonos normavimo įstatymą negaliojančiu.

- Vašingtonas. La Guardia pareiškė, kad Norvegijos vyriausybė iš savo kariuomenės išteklių UNRRAI paskyrusi maisto gaminių už 500.000 svarų.

- Londonas. Britų darbo partija reikalauja sušvelninti draudimą britų kariams vesti vokietes.

- Hamburgas. Britų zonos taryba priėmė Dr. Šumacherio pasiūlytą rezoliuciją, kuria prašoma pagerinti zonos mitybą. Be to, zonos taryba, remdamasi nauju zonos pertvarkymu, prašo paskirti provincijoms atstovauti. Visos provincijos turėtų būti taip administruojamos, kad vėliau jas nesunku būtų įjungti į federacinę Vokietiją.

Taip pat Taryba nutarė pasiūlyti laikyti politiškai neapsunkintais visus tuos vokiečius, kurie 1933 m. buvo 18 metų amžiaus, nors ir priklausė partijai.

Pažinkime Rusiją

Buvęs JAV pasiuntinys Sovietų Rusijoje ir Prancūzijoje William Bullittas, parašė idomia knygą „Pažinkime Sovietų Sąjungą“, kurią Jisai rašo.

Prezidentas Rooseveltas 1940 vasario 10 d. pareiškė: „Kiekvienas, kuris turi drąsos žiūrėti į faktus į akis, žino, kad Sovietų Sąjunga yra valdoma tokios o-

liutinės diktatūros, kokios kitos nėra pasaulij". Metams praslinkus, kai Hitlerio armijos užplūdo Europą, amerikiečių tautiniai interesai reikalavo padėti rusams kovoti prieš vokiečius. Prezidentas Rooseveltas tikėjosi tokia pagalba ir bendradarbiavimu su Rusija palaikyti su ja modus vivendi, kuris užtikrintų pastovią taiką. Jis manė savo tikslą pasiekti šiomis priemonėmis: 1. duoti Stalinui tiek karo medžiagos, kiek jis prašo ir už tai nieko nereikalaus, 2. įtikinti Staliną prisidėti prie Atlanto Chartos, 3. asmeniškai susitikti su Stalinu ir jį įtikinti vadovautis krikščioniškas bei demokratiškas principais. Kai kurie Roosevelto politikos kritikai pareiškė: „Na, kas bus, jei sakysime, Stalinas, nežiūrįnt visų nusiloidimų, bus nepasotinamas ir varys savo politiką, neatsižvelgdamas į anglosaksus?" Rooseveltas, viską pastatęs ant kortos, kaip kad joks politikas iki šiol nedrįso rizikuoti, lažinosi, kad Sovietų Sąjungai reikalinga taika ir, norėdama tai pasiekti, ji bendradarbiaus su vakarais. Rooseveltas pralaimėjo šį lošimą, nors ir mirė nepamatęs rusų politikos padarinių Lenkijoje, Vengrijoje, Austrijoje, Rumunijoje, Bulgarijoje, Jugoslavijoje, Vokietijoje, Persijoje, Mandžurijoje ir Korėjoje. Faktas, kad Stalinas „neatsivertė“, kaip Rooseveltas tikėjosi. 1945 m. įvykiai parodė, kad jam Atlanto Charta ir Jaltos deklaracija yra tikrai puikus „avies kailis“, kurį jis dėvėjo iki buvo reikalinga nuslėpti savo siekimus. Karas pasibaigė, bet kur yra taika? Didysis Rooseveltas planas subyrėjo kaip kortų namelis. Kodėl Stalinas nepasotinamas? Kodėl demokratija nerit taikos ir jos siekia, o kodėl Sovietų Rusija nori ekspansijos? Tai lengva suprasti, nes komunizmas yra ne tikrai politinė doktryna, bet ir savo rūšies tikėjimas, pagrįstas žiauriausia diktatūra ir neapykanta kitoms doktrynoms.

Sovietų Sąjunga stengiasi pavergti tautas, kultūrinį lygį numušti iki tarybinių piliečių gyvenimo lygį ir mentalitetą, nes peramies Kremliaus valdovų akys visur mato tikrai dvi žmonių kategorijas: vergus arba priešus. Imkime šių dienų

okupuota Lenkija. Marionetinė, Maskvos diriguojama, Lenkijos vyriausybė yra įsteigta Varšuvoje.

Deja, negalima tikėtis, kad Rusija suteiks lenkams teises, kurių nesuteikė net prieš 114 metų carų valdžia. Juk rusai šiandien gyvena slaptesios policijos ir baudžiamųjų būrių valdomi. Tas pats dedasi ir dabartinėje Lenkijoje. Jokia Lenkijos vyriausybė negali rusų pašalinti, nes Stalinas sakys, kad tokia vyriausybė yra nusistačiusi prieš Rusiją ir provokuoja karą. Yra aišku, kaip kad ir 1832 m., Rusija valdė Lenkiją niveliuodama jos intelektualinį lygį. Taip pat ji elgiasi Lietuvoje, Estijoje, Latvijoje, Rumunijoje, Vengrijoje, Bulgarijoje, Jugoslavijoje, Austrijoje, Čekoslovakijoje bei Vokietijoje. Rusija draugų bei kaimynų nenori: jai reikia arba vergų arba priešų. Todėl rusų okupuotų kraštų gyventojai paverčiami elgėtomis, gražinami į primityvias sąlygas, kaip ir Rusijos piliečiai. Be to, jų protas irgi niveliuojamas. Mes Europą išvadavome nuo mūsų priešų, bet dar rimtai nesistengiame jos išgelbėti nuo mūsų rusiškųjų draugų, kurie drauge su mumis pasirašė Atlanto Chartą. Kaip mongolų, carų, taip ir bolševikų valdoma Rusija remiasi terorą ir žiaurumą, nes pagal Lenina jokia proletariato diktatūra be to negali gyventi. Ivano Žiauriojo Opričina yra ta pati NKVD, anksčiau buvusi Leninio Čeka. Vardai keičiasi, bet esmė ta pati: užvesti opoziciją diktatoriui ir ją be gailėsčio sunaikinti. Kiekvienas rusas gyvena nuolatine baime, kad paktį į jo duris nepasibelstų NKVD agentai... NKVD armija sudaro 250.000 vyrų, kurie geriau aprenkti ir valgydinami negu Raudonoji Armija. Ji turi savo artileriją, lėktuvus, kalėjimus ir t.t. 1937 m. jai buvo paskirta 3 milijonai rublių. Kiek milijonų jai šiuo metu skiriama, nežinia, bet NKVD armija sudaro jau 600.000 vyrų.

Neįmanoma, kad Tarybų Sąjunga galėtų ilgai taikingai gyventi su ja supančiais kapitalistiniais kraštais. Arba komunizmas arba kapitalizmas turi nugalėti.

Susidūrimas tarp Tarybinės Ru-

sijos ir buržuazinių kraštų yra neišvengiamas, sako Leninas savo raštuose. Rusija labai gerai žino, ko ji nori. Ji tiki, kad karas yra neišvengiamas tarp Tarybų Sąjungos ir, sakysime, tokių buržuazinių valstybių, kaip JAV, Didž. Britanija, Kanada, Australija, Naujoji Zelandija, Prancūzija, Belgija, Olandija, Šveicarija bei Skandinavija. Tokios taikos kaip kad mes suprantame, Rusijai nereikia. Jai tik paliaubos pasirodė naujam užgimimui. 1946 m. vasario 9 d. Stalinas, nustatydamas komunistų partijos liniją ne tik Rusijos komunistams, bet ir viso pasaulio komunistams, viešai pareiškė savo seną giesmelę, kad karai tol „neišvengiami“, kol egzistuoja „kapitalistinė sistema“, tai reiškia demokratinė sistema, kaip kad yra JAV. Jis toliau pareiškė, kad II-ji Pasaulinis Karas sukėlė ne naciai, fašistai bei japonų militaristai, bet „kapitalistinė ūkio sistema“. Ta pačia proga Stalinas paskelbė naują penkmečio programą: pagaminti 60 milijonų tonų plieno kasmet. Vadinasi, triskart daugiau negu 1940 m. buvo pagaminta. Taip pat daugiau, negu visa Vokietijos, Japonijos ir Didžiosios Britanijos plieno produkcija.

Stalino žinioje yra Silezijos, Mandžūrijos, Čekoslovakijos, Austrijos ir Vengrijos plieno gamyba. Plienas yra svarbiausias faktorius karo pramonėje. Vadinasi, aišku, kaip diena, kodėl Stalinas liepia padidinti plieno gamybą, nes jam reikia nugalėti kapitalizmą. Nors Rusijai baisiai trūksta pirmojo būtinumo prekių, bet Stalinas į tai žiūri pro pirštus – jam reikia ruošti agresijai prieš vakarų pasaulį. Klysta tie, kurie mano, kad Rusijos užsienių reikalų politika nepastovi ir neaiški. Ne, ji labai nuosekliai siekia savo tikslų, tik pagal reikala ir laika keičia taktiką. Ji panaši į milžinišką amebą, kuri neturi nei burnos, nei žiaunų, bet suryja ir suvirškina visa, kas jai ne pakeliui. Tokiu būdu Maskva arba užkariauja jai nepalankias valstybes bei tautas, arba pasistengia pasodinti marionetines vyriausybes ir tokiu būdu, kaip ameba, pradeda jas „virškinti“. Na, o Rusijai labai lengva suvirškinti tautas, nes ji visiškai nesiskaito

nei su žmoniškumu nei moralės principais. Savo valdomuose plotuose Maskva jai priešingus elementus arba nužudo, arba ištremia į mirties stovyklas. Tokiu būdu išmokinusi opoziciją bei šviesuomenę, ji paruošia terciizuojamos valstybės „rinkimus“. Balsuojama tik už Maskvos kandidatus. Kas nebalsuoja, negauna maisto kortelių. Tokia taktika Rusija jau suvirškino Estiją, Latviją, Lietuvą bei Rytinę Lenkiją. Visokios sutartys, nepuolimo paktai Rusijai tikrai yra įrankiai pasiruošti ir nutęsti karui, kol nėra visiškai pasirėngusi. Tai ji pajunta, kad yra stipri, ji sulaužo be jokių skrupulų pasirašytas sutartis. Vadovaujasi Lenino taktika: nugalėti kapitalizmui visos priemonės – melas, apgavystė ir suktybė – yra geros. Vadinasi, Rusijos užsienių politika nėra jokia paslaptis. Ne be pagrindo Stalinas sako: „Mūsų politika yra labai paprasta ir aiški. Kitaip tariant įgyvendinti komunistų diktatūrą visam pasaulyje! Jei Maskva pasirašo su kokia nors valstybe draugiškumo sutartį, ji tuo pačiu metu galvoja, kaip „draugei“ įsmeigti durklą į nugarą. Todėl Stalinas yra nepasotinamas. Taigi „didysis Rooseveltas lašinas“ iš anksto buvo pasmerktas pražūčiai. Mes, vadovaudamiesi savišaukos instinktu, turime pažvelgti nemalonią faktui į akis Stalinas, kaip ir Hitleris, pats nesustos, bet gali būti tik sustabdytas.“

Argi komunistai yra teisūs, kad jie mano, kad karai tarp Sovietų Rusijos ir ne komunistinių valstybių yra neišvengiami. Ne! Sovietų diktatorių turi savo žinioje fizinę rusų jėgą – didėjantį gyvenimo skaičių, komunistų ideologijos seną oarų imperializmo patyrimą, prikeptų marionetinių vyriausybų Europoje bei Azijoje ir taip pat penktąsias kolonas užsienyje, kurios veikia komunistų partijas visur. Žinoma, ši jėga yra baisi, ypač tokie diktatoriai, net absoliutiškesnio, negu Hitleris, rankose. Jei Rusijos norus vis patenkinti, tokia politika tikrai prives prie karo. Jei tokia politika ir toliau tęsimo, tai viena gražia diena Maskva pasielgs taip kaip Hitleris užpuldamas Lenkiją. b. d.